

1 SEPTEMBER 1923

No. 17

28e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Zal een mensch God berooven?

Maar gij berooft Mij, en zegt: Waarin berooven wij U?

In de tienden en in het heffoffer.

Maleachi 3:8.

HET WOORD VAN WIJSHEID.

Rede, gehouden door Patriarch Hyrum Smith,
te Nauvo 29 Mei 1842.

Er zijn vele geboden van God, die door deze generatie schijnen te worden over het hoofd gezien, en ik vrees dat vele van de Heiligen der Laatste dagen in dit opzicht hun oude gewoonten en vroegere practijken volgen door het Woord van God te vergeestelijken en door een valsche filosofie afwijken van de zuivere beginselen van eeuwige waarheid die God gegeven heeft door openbaring voor de zaligheid van den mensch. Ieder woord van God is van belang, hetzij het is het woord uit den Bijbel, het Boek van Mormon of uit het Boek van de Leer en Verbonden, want: „De mensch zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat. De beginselen geleerd in den Bijbel zijn zuiver en moeten aangehangen worden; en indien het volk die leerstelling aanhangt, zal het tot hun zaligheid zijn. De beginselen geleerd in het Boek van Mormon zijn eveneens zuiver en heilig en rechtvaardig, en zullen 'indien zij nagevolgd worden, tot God leiden; en de beginselen geleerd in het Boek van Leer en Verbonden zijn van God — zij zijn beginselen van rechtvaardigheid — zij zijn gegeven om een zegen te zijn voor het menschelijk geslacht en voor de zaligheid, tijdelijk en geestelijk, van zijn heiligen, en hij die vrijwillig de openbaringen van Jehova veronachtzaamt en het woord van God te licht opvat, hetzij het is het woord in het Boek van Leer en Verbonden, het Boek van Mormon of den Bijbel, is zonder begrip, hij verstaat niet de handelingen van den

Heer, het plan van zaligheid, de gebeurtenissen in het verleden, de tegenwoordige teekenen en toekomstige plannen van den Almachtige. De God van de Israëls heirscharen is een wijs God. Hij maakte zijn plannen en leeringen geschikt aan de bijzondere behoeften en de plaatselijke gesteldheid van het menschelijke geslacht, het tegenwoordige en toekomstige goed van den mensch; en alles wat hij den kinderen der menschen toestond te weten door onderwijzing, werd gegeven door oneindige wijsheid, door de intelligentie van Jehova; en indien zij gehoorzaam zijn en zijn plannen ten volle opgehelderd zullen zijn, zullen zij zien dat er een wijsheid in schuilde, die boven het begrip van den mensch in zijn tegenwoordigen staat ging.

Toen God den eersten mensch schiep, was hij geheel verschillend van wat hij nu is; zijn lichaam was sterk, atletisch, stevig en gezond; zijn dagen waren verlengd op de aarde — hij leefde bijna 1000 jaren — zijn geest was krachtig en werkzaam, en zijn intellectueel vermogen helder en veelomvattend; maar hij is gedegeneerd geworden, zijn levensduur is verminderd tot een oogenblik, ziekte ondermijnt zijn lichaam, hetwelk ontzenuwd en verzwakt is, en zijn geestvermogens zijn verminderd en verzwakt; en de mensch is nu niet dat eerwaardige, edele, verheven, eerbare en machtige wezen die hij was, toen hij voor 't eerst voortkwam uit de hand van zijn Maker. De Heer heeft, in zijn wijsheid, zijn Wil aan ons geopenbaard; hij heeft ons zijn toekomstplannen bekend gemaakt, Hij heeft ons gezegd, gelijk aan zijn oude profeten, dat de „aarde verlost zal worden — dat de vloek van haar zal weggenomen worden —; de wolf en het lam zullen tezamen weiden, en de leeuw zal stroo eten als een rund... zij zullen geen kwaad doen noch verderven; dat de wetenschap des Heeren de aarde zal bedekken gelijk de wateren de zee bedekken — dat de dagen der menschen zullen zijn gelijk „de dagen van een boom”, dat hij wederom duizend jaar op de aarde zal leven. Dit is de „tijd van de herstelling aller dingen” en dit zal volbracht moeten worden door de wijsheid en macht van God, tezamen met de wijsheid, gehoorzaamheid en geloof van den mensch.

Alles is gedegeneerd van den oorspronkelijken staat. „God maakte den mensch rein, maar de mensch heeft vele uitvindingen gedaan”; zijn ondeugden zijn ontelbaar geworden en zijn kwalen zijn vermenigvuldigd; zijn smaak is bedorven, en zijn oordeel verzwakt; hij is gevallen, g e v a l l e n, g e v a l l e n, van dien eerwaardigen staat, die hij eens op aarde bezat en er is een herstelling nodig die niet in de macht des menschen ligt — wijsheid buiten het bereik van het menschelijk verstand — en macht, die menschelijke filosofie, talent en vernuft niet kan uitoefenen. God alleen is bekend met de fontein van handeling en den oorsprong van menschelijke gebeurtenissen; Hij weet waar de

kwaal zich bevindt en wat de oorzaak is; Hij is ook bekend met de bron van gezondheid, de balsem van Gilead, van leven; Hij weet welke richting hij moet gaan om de menschheid te herstellen tot hun eerste en oorspronkelijke gezondheid; en Hij heeft het Woord van Wijsheid aangewezen als een van de machines om dit ten uitvoer te brengen, om de beestachtige begeerten, den moorddadigen toestand en den bedorven smaak van den mensch te verwijderen; om zijn lichaam te herstellen tot gezondheid en kracht, vrede te bevorderen tusschen hem en de dierlijke schepping; en als een van de kleine wieljes in Gods plannen, te helpen de groote machinerie te regelen, die de aarde in oproer zal brengen en een herstelling aller dingen mogelijk maken; en wanneer zij hersteld zullen zijn, zal hij planten: „den boom des levens, welker bladen zullen zijn ter genezing der volkeren.” De Heer heeft ons gezegd wat goed voor ons is te eten of te drinken en wát schadelijk en eenige van onze wijze filosofen en eenige van onze ouderlingen eveneens, slaan er geen acht op; zij vinden het te gering, te dwaas voor verstandige menschen om zich daaraan te storen. Dwazen! Waar is hun wijsheid, filosofie en intelligentie? Vanwaar ontvingen zij hun meerder licht? Hun bekwaamheid en verstand werd hun gegeven door den Grooten Jehovah, indien zij eenige wijsheid bezitten, ontvingen zij het van Hem. En zij zijn zooveel wijzer geworden dan God, dat zij hem willen onderwijzen in de paden der plicht, en hem willen vertellen wat wijs is en wat dwaas. Zij denken dat hij zich niet zal verwaardigen den menschen te vertellen wat voedzaam is of ongezond. Wie maakte het koren, de tarwe, de rogge en alle plantaardige zelfstandigheden? En wie organiseerde den mensch en vormde hem zooals hij gevonden wordt?

Wie maakte zijn maag en zijn verteringsorganen, en bereidde geschikt voedsel voor hem, opdat de sappen van zijn lichaam vermeerderd zouden worden, en zijn vorm gesterkt door dat soort van voedsel, hetwelk de wetten der natuur en de wetten van God goed achten voor den mensch? En heeft God zijn voedsel gemaakt en het bestemd voor het gebruik van den mensch en zal Hij zich schamen te spreken van het werk Zijner handen? Is Hij zoo fantastisch, zoo dwaas, zoo zwak en verwijfd geworden, dat het onstaatkundig voor Hem is geworden te zeggen wat het beste middel is om het werk zijner handen uit te breiden? O, schande! laten de heiligen zulks niet hooren. Laat hij, die zulke beginselen aankweekt zijn aangezicht verbergen. Sommigen zeggen ons dat omstandigheden de openbaringen van God veranderen. Zeg mij welke omstandigheden de Tien Geboden zouden veranderen; zij werden door openbaring gegeven — gegeven als een wet aan de kinderen Israëls. Wie heeft het recht die wet te veranderen? Sommigen denken dat zij voor ons te kinderachtig zijn om er aandacht aan te schenken; zij zijn niet te kinderachtig voor God; en zijn wij zóó hoog gestegen, zóó opgeblazen, dat wij ons niet kun-

nen verwaardigen notitie te nemen van de dingen die God voor ons welzijn bestemd heeft? Of zijn wij zoo zwak geworden, dat wij geen heiligen genaamd kunnen worden? Want het Woord van Wijsheid is geschikt om toegepast te worden door allen die heiligen worden of kunnen worden genaamd. Luistert niet naar de leeringen van eenig mensch, of van den een of anderen ouderling die zegt dat het Woord van Wijsheid van geen gewicht is; want zulk een mensch zal ten eenenmale verwoest worden. Naar deze beginselen heb ik altijd gehandeld en ik, zoowel als mijn huisgezin, hebben ze altijd in practijk gebracht; deze zijn het waar Broeder Hyrum altijd voor gestreden heeft en voor dewelke ik op 't oogenblik strijd; en ik weet dat niets dan een onwankelbare, niet-afwijkende richting een mensch in het Koninkrijk van God kan leiden. De Heer heeft ons gezegd „sterke dranken zijn niet goed” en wie zal zeggen ja, wanneer de Heer zegt, neen? De mensch die zegt „ik kan wijn en sterken drank drinken, en het schaadt mij niet”, is niet verstandig. Maar sommigen zullen zeggen: „Ik weet dat het mij goed deed, want ik was moe en zwak en het gaf mij nieuwe kracht en dit is een voldoende bewijs voor mij.” Voor u misschien, maar niet voor een verstandig man; want iedere drank van dien aard zal slechts een grootere zwakte voortbrengen wanneer zij geen uitwerking meer op het menschelijk lichaam heeft. Maar gij weet dat het u goed doet; ja, ook de mensch die zijn eigendom verhypothecerd heeft, weet dat hij uit een oogenblikkelijke verlegenheid bevrijd is; maar deze tijdelijke bevrijding bindt de banden der slavernij slechts sterker om hem heen. De Heer heeft geen sterke dranken gegeven voor den buik, „maar voor de wassching onzer lichamen”. En wederom, „tabak is niet voor het lichaam, noch voor den buik, en is niet goed voor den mensch, doch is een kruid voor kneuzingen, en al het zieke vee, om met oordeel en bekwaamheid gebruikt te worden”. Tabak is een walgelijk, stinkend, afschuwelijk ding, en ik verbaas mij dat eenig menschelijk wezen het zou kunnen gebruiken; speciaal voor een ouderling is het rooken of kauwen van tabak een schande; hij is niet geschikt voor de bediening; hij moet eerst zelf het Woord van Wijsheid houden en dan anderen onderwijzen. God zal den mensch, die het gebruikt, niet voorspoedig doen zijn. En wederom: „heete dranken zijn niet voor het lichaam noch voor den buik”; er zijn velen die zich afvragen wat dit beteekent, of het beteekent thee en koffie, of niet. Ik zeg: Z e e r z e k e r beteekent het thee en koffie.

Hoe komt het dat wij dikwijls zoo moe en neerslachtig zijn? Het komt omdat wij het Woord van Wijsheid breken, zwakte grijpt ons aan, ons verstand wordt verduisterd en wij kunnen de dingen van God niet begrijpen; de duivel trekt van ons zijn voordeel en wij komen in verzoeking. Niet alleen zijn zij nadeelig in hun strekking en verderfelijk in hun uitwerking; maar de importatie van vreemde producten kan het middel zijn dat duizenden van

ons volk in de toekomst vergiftigd worden, door het voordeel dat een vijand van ons zoude trekken, indien wij gebruik maakten van deze dingen, waarvan als een groot kwaad gesproken wordt; en laten wij ons herinneren dat deze leer ons gegeven is, tengevolge van de boosheden en bedoelingen, welke zijn en zullen bestaan in de harten van samenspannende menschen.

„En wederom, voorwaar zeg ik u, alle heilzame kruiden heeft God verordend voor het gestel, natuur en gebruik des menschen; elk kruid in het jaargetijde daarvan; en elke vrucht in het jaargetijde daarvan; alle dezen om met dankzegging en voorzichtigheid gebruikt te worden. Ja, het vleesch der beesten en van de vogelen der lucht heb ik, de Heere, eveneens verordend tot het gebruik voor den mensch met dankzegging, niettemin zoude het met spaarzaamheid gebruikt worden; en het is Mij aangenaam dat het niet gebruikt zoude worden dan alleen in den winter, in koude, of ten tijde van hongersnood. Al het graan is verordend voor het gebruik van menschen en beesten, als het hoofdvoedsel te zijn, niet alleen voor den mensch, maar ook voor de beesten des velds, en de vogelen des hemels, en al het loopend en kruipend wild gedierte op de aarde; en deze heeft God gemaakt voor het gebruik des menschen alleen in tijden van gebrek of hongersnood.”

Laat de mensch acht geven op deze dingen, laat hem de diagen gebruiken door God verordend, laat hem het leven der dieren sparen. „Het is Mij aangenaam”, zegt de Heer, „dat vleesch alleen gebruikt zoude worden in tijden van hongersnood of in den winter.”

En waarom alleen bij hongersnood? Omdat alle huisdieren den natuurlijken dood zouden sterven en dus evengoed wel als niet door den mensch gebruikt kunnen worden. „Al het graan is goed tot voedsel voor den mensch, eveneens de vrucht des wijnstoks, en al wat vruchten voortbrengt, hetzij in of boven den grond. Niettemin, de tarwe voor den mensch, het koren voor den os, de haver voor het paard, de rogge voor de vogelen en de varkens en voor alle beesten des velds, en de gerst voor alle nuttige dieren, en voor zachte dranken, evenals andere granen. En alle heiligen, die deze woorden zullen ter harte nemen en betrachten, alsook de geboden gehoorzamen, zullen ontvangen: gezondheid in hun navel, en merg in hunne beenderen, en zullen bekomen wijsheid en eene uitgebreide kennis, ja, ook verborgene schatten; en zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden; en ik, de Heere, geef hun eene belofte, dat de engel der verwoesting hen zal voorbijgaan gelijk de kinderen Israëls, en hen niet zal slaan. Amen.”

Laten wij deze dingen doen — laten de heiligen verstandig zijn — laten wij onze dwaasheid afleggen en in de geboden van God verblijven, dan zullen wij gezegend zijn door den grooten Jehova in tijd en eeuwigheid; wij zullen zijn: gezond, sterk en krachtig; wij zullen in staat zijn ziekte te weerstaan, en wijsheid zal onze

vergaderingen bekronen, en onze lichamen zullen sterk en machtig worden; ons nageslacht zal machtig worden, en zal opstaan en ons gezegend noemen; de dochteren van Zion zullen schoon zijn en hare zonen zullen de vreugde der geheel aarde zijn; wij moeten onszelven bereiden voor de doeleinden van Jehova — voor het Koninkrijk Gods — voor de verschijning van Jezus in Zijn heerlijkheid, „vanuit Zion, de volmaakte schoonheid, zal God schijnen — Zion zal verheven worden, en de lofspraak van de geheele aarde worden.”

Wijlen President Woodruff, die van deze rede door den Patriarch, verslag gaf, zegt: „Aldus sprak de man van God, beziel met hemelschen, heiligen ijver voor de welvaart van de heiligen van den Allerhoogste, die rondom hem vergaderd waren, in ademlooze stilte luisterende naar de woorden, die van zijne lippen kwamen, woorden die wij niet in staat zijn recht te doen wederbaren in zulk een korte schets en wij kunnen slechts zeggen, dat hij met stoutmoedigheid en dapperheid, vrij en ten volle uitweidde over die beginselen, ondeugd en dwaling in hunne verschillende vormen daar tegenover stellend. Wij zijn ervan overtuigd dat zijn onderwijzingen onuitwischaar in de geheugens van duizenden gegrift zijn, die naar zijn rede luisterden. Vast en onwankelbaar in zijn beginselen, is hij altijd de verdediger geweest van ware oprechtheid, rechtvaardigheid en waarheid; en toen wij hem al zijn energie zagen gebruiken om in den geest van zijn toehoorders de belangrijkheid van hetgeen hij verdedigde ingang te doen vinden, herinnerde dit ons aan de gezegden van een van de vroegere dienst-knechten van God — „Ik zal Uw rechtvaardigheid verkondigen in de groote vergadering”.

J. H.

Het gebod der tienden.

Het systeem van den Heer.

De wet van Mozes cischte het betalen der tienden. Het groote gewicht, dat men reeds vroeg aan dit gebod hechtte, leidde tot de verkeerde gedachte, dat het betalen van tienden door een oud Israëlitische wet in het leven is geroepen. Maar de tiende is ouder dan Israël. Abraham betaalde het tiende deel van zijn winst aan Melchizedek, die koning van Salem en een Priester des Allerhoogsten was (Gen. 17 : 20 en Hebr. 7 : 1—8); en Jacob maakte een verbond, den Heere een tiende te wijden van alles wat in zijn bezit was (Gen. 28 : 22).

Wanneer wij de ontwikkeling van de kinderen Israëls in een theocratische natie volgen, dan zien wij, dat het betalen van tienden een van de kenteekenen werd, waardoor zij zich als aanbidders van Jehova van alle andere volkeren onderscheidden. Het gebod liet geen twijfel toe en werd op rijk en arm gelijkelijk

toegepast. Wij lezen aldus: „Ook alle tienden des lands, van het zaad des lands, van de vrucht van het geboomte, zijn des Heeren, zij zijn den Heere heilig... en alle tienden van runderen en klein vee, alles wat onder de roede zal doorgaan, het tiende zal den Heere heilig zijn. (Lev. 27 : 30, 32).

Zoolang het volk het gebod der tienden in geloof navolgde, ging het hen goed; maar toen het de wet niet meer gehoorzaamde, was het land niet langer gezegend.

Hiskia (2 Kron. 31 : 5—10) en Nehemia (Neh. 13 : 10—13) berispten het volk, omdat het dit gebod veronachtzaamd had, en schilderden hen het gevaar dat over hun hoofd zweefde; Maleachi verkondigde het woord des Heeren in ernstige terechtwijzing, krachtige vermaning en bemoedigende belofte aangaande de tienden des Heeren: „Zal een mensch God berooven? Maar gij berooft Mij en zegt: Waarin berooven wij U? In de tienden en het heffer. Met eenen vloek zijt gij vervloekt, omdat gij Mij berooft, zelfs het gansche volk. Brengt alle de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in mijn huis; en beproeft mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen of ik u dan niet zal opendoen de vensteren des hemels en u zegen afgieten, zoodat er geen schuren genoeg wezen zullen.” (Mal. 3 : 8—10.)

Ten tijde van de persoonlijke bediening van onzen Heer op aarde, was de wet door ontelbare kleinere wetten tot een geheel gemaakt, welke zeer dikwijls op onbelangrijke kleinigheden betrekking hadden. Christus erkende de wet der tienden, toonde echter aan dat de andere plichten evenzoo belangrijk zijn. (Zie Matth. 23 : 23.)

Gedurende de laatste jaren is met betrekking tot de tienden, onder theologen, geestelijken en intelligente leeken een levendige belangstelling aan den dag gelegd; en overal heeft men van het weder invoeren der tienden gesproken als van een godsdienstigen plicht. Het is van belang te weten, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen dit beginsel reeds van het begin harer geschiedenis nagevolgd heeft, niet omdat het in het oude Israël gebruik was, of omdat het een gebruik en een wet onder de Joden was ten tijde van Christus, maar omdat het door moderne openbaring in de Kerk uitdrukkelijk ingevoerd werd. In het jaar 1838 maakte de Heer van het gebruik, dat de Heiligen vrijwillig op zich genomen hadden, een bepaalde regel en bepaalde de tiende te zijn, een tiende van het persoonlijk eigendom eens menschen: „En dit zal de aanvang zijn van den tiende van mijn volk. En daarna, zij die aldus vertiend zijn geworden, zullen een tiende van al hun inkomsten jaarlijks betalen, en dit zal hun een gevestigde wet voor immer zijn, voor mijn heilig Priesterschap, zegt de Heere (L. en Verb. afd. 19 : 3—4).

De manier, waarop de tiende van het volk betaald zoude worden, evenals de toebehoorende ambten, waardoor deze bijdragen

verdeeld en in het werk van de kerk gebruikt worden, is in 't bijzonder vastgesteld.

Gelijk vroeger, is ook in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste dagen vandaag de tiende het van God ingestelde inkomen, waardoor de geldelijke aangelegenheden der gemeente geregeld worden. En ook nú moet, gelijk vroeger, de tiende een vrijwillig offer zijn, en mag niet door wereldsch geweld of door het opleggen van stoffelijke of andere straffen gedwongen worden. Het is een vrijwillige verplichting, die echter in volle eerlijkheid des harten vervuld moet worden door hem, die verdient en voorgeeft tot de Kerk te behooren en het geopenbaarde woord te volgen, dat voor de geestelijke ontwikkeling der menschenkinderen gegeven is.

De mensch moet leeren geven. Indien er niet voorzien was in een middel van opvoeding in dezen zin, dan zoude onze aardsche loopbaan in de school der sterfelijkheid nauwelijks volmaakt zijn. De wijsheid der menschen was niet in staat een beter-aan-te-wenden en passender systeem voor het bijdragen van enkelingen tot de nooddriftigen van 't algemeen te vinden, dan de eenvoudige wet der tienden. Iedereen wordt uitgenoodigd zijn deel naar verhouding van zijn inkomen te geven en het regelmatig en systematisch te geven. De geest van het geven maakt den tiende heilig; en door middelen, die op deze wijze geheiligd zijn, worden de stoffelijke werkzaamheden der Kerk voortgeleid. Bijzondere en rijke zegeningen zijn den eerlijken betaler van tienden beloofd; en het is voor een ieder mogelijk deze zegeningen te verkrijgen. In het werk des Heeren is het penningske der weduwe evenzoo aangenaam als het goudstuk van den millionair.

De tiende is de huur, die van ons voor het eigendom verlangd wordt, dat ons in bruikleen gegeven is. Wij zijn slechts voorbijgaande eigenaars, pachters van het eigendom, want het behoort eigenlijk aan Hem die alles geschapen heeft.

De Heiligen gelooven, dat het systeem der tienden hun van God opgelegd is geworden; en zij achten het als een zegen, op deze wijze gelegenheid te hebben, hun deel bij te kunnen dragen ter bevordering van het plan Gods. Onder dit systeem heeft het volk, zoowel in den enkeling als in 't algemeen en als georganiseerd lichaam, vorderingen gemaakt. Het is de eenvoudige en werkzame inkomstenwet der kerk; en de werking had sedert de invoering een goed gevolg. Het maakt onder ons de gewoonte overbodig om in godsdienstige vergaderingen collecte te houden, en maakt het mogelijk de boodschap der kerk te verspreiden door het gedrukte en gesproken woord, evenals het bouwen en onderhouden van Tempelen ten behoeve van levenden en dooden, op een wijze, die anders niet mogelijk geweest zoude zijn.

DE ZUURDEESEM WERKT.

Het betalen van tienden is een wet die vanaf den beginne, volgens de Heilige Schrift, onder de kinderen van God bestaan heeft. Door deze wet was het volk bij machte om hun dankbaarheid tot God uit te drukken voor de toename en zegeningen, die zij in wereldsche goederen ontvangen hadden, en een tiende van deze toename aan Hem weder te geven.

In de geschiedenis van de eerste familie, zooals men opgeteekend kan vinden in het 4de hoofdstuk van Genesis, lezen wij: „En Habel die bracht óók, van de eerstgeborenen zijner schapen en van hun vet; en de Heere zag Habel en zijn offer aan, maar Kaïn en zijn offer zag Hij niet aan: toen ontstak Kaïn zeer en zijn aanzicht verviel.”

Het niet aannemen van Kaïn's offering door God, brengt zeer duidelijk het feit uit, dat het een juist en voegzaam offer moet zijn dat den Heere gebracht wordt, vertegenwoordigende een vol en geheel bewijs van erkenning voor de zegeningen door den Heere aan den gever gegeven.

Ook het hart moet eerlijk en edel uit een diep besef van dankbaarheid gehoor geven aan de wet voor de menigvuldige zegeningen, die de mensch dagelijks ontvangt. Dit was zonder twijfel de geest, die Abraham, dien edelen patriarch, aanspoorde om tienden aan Melchizedek te betalen na zijn terugkeer van een overwinnende vervolging van de moordende en roovende vijanden van zijn volk; en alzoo Jacob, dien God Israël noemde omrede zijn macht met God en den mensch, inspireerde om een verbond met God aan te gaan om een tiende te betalen van alles wat de Heere hem zoude geven en uit dankbaarheid voor behoeding en de leiding van den Heiligen Geest. En zoo kunnen wij voortgaan met voorbeeld na voorbeeld aan te halen om de nauwgezette inachtneming van deze goddelijke wet aan te toonen tot den tijd van Maleachi, toen de Heere door Zijn profet verklaarde dat het onderhouden van de wet van tienden, tijdelijke zegeningen, zoowel als geestelijke kracht bezorgde.

Zooals wij allen begrijpen heeft de Kerk financiëele middelen noodig om haar werk voort te zetten, kerken en tempelen te bouwen, leering en onderwijs te bevorderen, zendingen in stand te

honden en voor de armen en vele andere dingen zorg te dragen. Op deze wijze voorziet de wet van tienden in het maatschappelijk bestaan en stabiliteit van de Kerk. Maar de mensch in het samenstellen van zijn zelf-gemaakte systemen van godsdiensten heeft deze goddelijke wet weggelaten gelijk vele andere beginselen, maar de noodzakelijkheid bespeurende om op zekere wijze te voorzien en de nitgaven van de Kerk te voldoen, heeft andere vormen ingesteld, onder welke de collecte-schaal wel de allereerste plaats bekleedt, welke niet meer of minder een verdraaide wijze van de wet van tiende is.

Maar vergelijkt dit door den mensch gemaakt stelsel, waar het aanzien en invloed van den mensch onder zijn medemenschen vergroot wordt naar gelang de hoeveelheid bedraagt die hij in de schaal werpt, met de rechtvaardigheid van de wet van den Almachtige bij wien het penningske van de weduwe juist zoo groot in Zijn oogen is als de duizenden van den rijkwaard, en de vooruitgang, ontwikkeling en verhooging die in de Kerk gebaseerd is, niet op de hoeveelheid, maar op de getrouwheid waarmede de wet in acht genomen wordt.

Het tiendenboek is de barometer die in klare, duidelijke termen het geloof van den persoon in het Evangelie van den Heere Jezus Christus aangeeft, en zeer weinige mannen stijgen ooit in het Priesterschap of ontvangen aanstellingen in presideerende ambten in deze Kerk, wier namen niet voorkomen op de boeken als volkomen tiendenbetalers.

Nu dit wonderbare beginsel van het Evangelie van den Zoon van God, met zijn vergezellende zegeningen van geloof, kennis, vooruitgang en de financiëele onafhankelijkheid van de Kerk, zooals het ingesteld werd door den Vader en den Zoon door openbaring, begint de aandacht van de wereld te trekken om zijn schoonheid en volmaaktheid en vele kerken probeeren het aan te nemen. Hier laat ik een uitknipsel uit een Utah-courant volgen, hetwelk de pogingen verhaalt van een Methodistischen predikant om zijn volgelingen te onderwijzen om de wet van tienden te onderhouden.

*Ogden Methodisten aangemoedigd om de oude
tiendenwet te onderhouden.*

Ogden, 9 Juli. — Leden van de „Eerste Methodistenkerk” in deze stad worden door den leeraar, den weliswaar William E. Bennett, onderwezen om de wet van tienden te onderhouden. Een tiendenbetalers-gilde werd onlangs in de kerk georganiseerd. Leden van het gilde zullen punten winnen door verhandelingen te lezen over het tienden-onderwerp; bro-

chures te verspreiden; een nieuwen tiendenbetaler aan te brengen; vertooningen te organiseeren en opstellen te schrijven over het onderwerp: Is het mogelijk een ware Christen te zijn en geen tiendenbetaler?

Dat dit een zware taak zal zijn, behoeft niet gezegd te worden, omrede het niet „met geloof gemengd is door diegenen die hooren” en het niet ondersteund wordt door een hechte en onwankelbare getuigenis van de goddelijkheid van de kerk die het tracht aan te nemen, zooals het geval is met de leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Om de gevoelens ten bate van deze beweging te verkrijgen, heeft deze godsdienstleeraar tot een wijze van belooningen zijn toevlucht moeten nemen, en laat blijken, dat de belooningen door den Heere beloofd, te ver af en niet reëel zijn.

Een ander beletsel is dat de tienden geïnd moeten worden door de Priesters en Levieten en aangewend door het Heilig Priesterschap. En daar deze kerk geen organisatie van Apostelen, Profeten, Hooge Priesters, Zeventigers, Ouderlingen, Bisschoppen en Priesters van de Aäronische orde bezit, wie zal dan het ambt vervullen, hetwelk ingesteld werd door den Grooten Ontwerper der wet? De kerken der wereld, de ambtenaren, macht en kennis van de werking van het koninkrijk van God niet bezittende, zijn inderdaad in een neteligen toestand als zij de origineele kerk trachten na te bootsen. Nochtans is de waarheid, met macht om de verordeningen van het Evangelie te onderwijzen en te bedienen op aarde en haar licht straalt voort tot in de vier hoeken der wereld, de rechtvaardigen tot zich trekkende om hen aan hare zegeningen deel te laten nemen en den bedrieger van zijn verkeerde wegen af te brengen.

En zoo voegt dit beginsel van tienden een andere getuigenis aan de goddelijkheid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en aan Joseph Smith als een profeet van den waren levenden God.

CHAS. S. HYDE.

OORSPRONG VAN DE „GEREORGANISEERDE KERK”

De Opvolging in het Presidentschap der Kerk.

(Vervolg).

Wij lezen in de Leer en Verbonden dat er twee ambten in de Kerk zijn die van vader op zoon nederkomen. Eén daarvan is het Bisdóm, want God bevestigde op Aäron en zijne zonen dit Priesterschap. (Afdeeling 68 : 16—18). Het andere is het ambt van Evangelist. Dit wordt ons onderwezen in afdeeling 107, maar onze vrienden misduiden deze afdeeling en probeeren het voor te stellen

alsof daar het Melchizedeksche Priesterschap mede gemeend wordt. Ik zal het u voorlezen, zoodat gij voor uzelve kunt oordeelen:

„Het is de plicht der Twaalf, in al de groote vertakkingen der Kerk, Evangelische bedienaars te verordineeren, zooals die aan hen door openbaring zullen aangetoond worden.

De orde van dit Priesterschap was gevestigd, om van vader tot zoon te worden overgedragen, en behoort van rechtswege aan de werkelijke nakomelingen van het verkozen zaad, aan wie de beloften gemaakt waren.

Deze orde was ingesteld in de dagen van Adam, en kwam door afkomst op de volgende wijze neder: enz.”

Hyrum Smith verkreeg dit geboorterecht van zijn vader. De Profeet Joseph Smith verklaarde in zijn zegening op het hoofd van zijn broeder Hyrum, dat het zijn recht was om in de voetstappen van zijn vader te wandelen. Wij zullen zien wat de Heere zegt aangaande deze dingen. In afdeeling 124, vers 91, lezen wij:

„En wederom, voorwaar zeg Ik u: Mijn dienstknecht William (Law) zal aangesteld, verordineerd en gezalfd worden, als een raadgever voor Mijnen dienstknecht Joseph, in de plaats van Mijnen dienstknecht Hyrum, opdat Mijn dienstknecht Hyrum het ambt moge nemen van het Priesterschap en van Patriarch, hetwelk aan hem door zijnen vader, door zegen en eveneens naar recht aangewezen was.”

Het feit dat de Heere twee uitzonderingen in het Priesterschap maakte en deze zoo klaar aanwees, bewijst, boven de noodzakelijkheid van geschil, dat de andere ambten niet overgaan, want als zulks het geval was, zoude de Heere deze twee niet speciaal vermelden. Een ander iets is dit: als de eerstgeborene zoon het ambt van Patriarch moest ontvangen, is dat genoegzaam bewijs dat het Presidentschap van het Hooge Priesterschap niet op deze wijze overging, want als zulks het geval was, moest één man noodzakelijkerwijze deze beide ambten dragen. Wij leeren dat deze evangelische orde van vader op zoon nederkwam en in de dagen van Adam ingesteld was.

Wij kunnen niet vinden dat het ambt van president op deze wijze werd overgedragen.

Gereorganiseerden halen somtijds het volgende aan van afdeeling 81, maar ik voor mij kan niet begrijpen waarom, daar het de zijde die zij innemen, geheel tegenspreekt:

„Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, Mijnen dienstknecht Frederiek G. Williams, luister naar de stem van Hem die spreekt, tot het woord van den Heere, uwen God, en geef gehoor aan de roeping waarmede gij geroepen zijt, zelfs een Hoogepriester in Mijne Kerk te zijn, en een raadgever voor Mijnen dienstknecht Joseph Smith Jr.

„Aan wien Ik de sleutelen van het koninkrijk gegeven heb, welke altijd tot het Priesterschap van het Hoogepriesterschap behooren.”

Als de sleutelen van het koninkrijk te allen tijde aan het Presidentschap van het Hooge Priesterschap behoorde, dan was Petrus de President van het Hooge Priesterschap, want de Heere beves-

tigde de sleutelen van het koninkrijk op hem (Matth. 16 : 19) en hij bevestigde deze op Joseph Smith. (Leer en Verbonden, afdeelingen 27 en 128.) Zelfs als wij teruggaan tot het oude Israël, vinden wij Mozes van den stam van Levi, Jozua den zoon van Nun verordineeren als zijn opvolger, en niet zijn eigen zoon. Joseph, zoon van Jacob, ontving het geboorterecht, maar zijn broeder Levi ontving het Priesterschap in Israël en Judah de belofte van den Messias. Ook in de tijden van het Boek van Mormon, Nephi, de jongere broeder van Sam, een getrouw man, verordineerde zijn broeder Jacob, niet zijn zoon. Alma, welke de Hooge Priester van de Nephitische Kerk werd, was geen zoon van Mosiah, die door het recht van zijn geboorte de koning van het volk werd. En zoo mogen wij voortgaan. Het is inderdaad een eigenaardige wet, die bijna, als het niet te allen tijde is, door den Heere geïgnoreerd wordt, en wij komen tot de slotsom, dat het een door den mensch gemaakte leer is, beraamd om den eisch van een eerzuchtige groep mannen, die niet door den Heere geïnspireerd worden, te ondersteunen.

Verkozen door zijn Vader.

Wij zullen nu de bewering, dat de president van de „Gereorganiseerde” kerk verordineerd was door zijn vader, beschouwen. Zij gronden hun eisch op de getuigenissen van de volgende getuigen: 1. de verklaring van den president van de „Reorganisatie”; 2. de verklaring van Lyman Wight; 3. de verklaring van James Whitehead; 4. de verklaring van John A. Carter en 5. de verklaring van William Smith.

De president van hun kerk verklaart, dat hij gezegend werd in de Liberty-gevangenis, tweemaal daarna voor den herfst van 1843 en wederom in het publiek in de Grove te Nauvoo. (True Succession. Bladzijde 40.) Hij is echter zeer voorzichtig in het bewoorden van zijn verklaring en behandelt schitterschijne algemeenheden. Alles wat hij ons waagt te verhalen is dat de „belofte en zegen van een nuttig leven voor de zaak van waarheid op zijn hoofd werden uitgesproken”. Lyman Wight verklaart, dat de Profeet zijn zoon als zijn opvolger zegende in de Liberty-gevangenis in het jaar 1839. Op een andere plaats meldt hij dat de zegen gegeven was kortelings nadat zij uit de Liberty-gevangenis kwamen. (Zie Succession p. p. 51-2). Zoo gij ziet voor uzelve, dat Lyman Wight zichzelf tegenspreekt. Wij zullen zijn verklaring nader onderzoeken. Sidney Rigdon, Calet Baldwin en Alexander McRae waren medegevangenen van den Profeet Joseph, Patriarch Hyrum en Lyman Wight in Liberty. Als er een zoodanige zegen of verordineering, of wat gij het ook begeert te noemen, dien tijd had plaats gevonden, zouden deze broederen daarmee bekend moeten geweest zijn.

(Wordt vervolgd.)

Uit ons eigen Zendingsveld.

Wonderbaar succes bekroont den arbeid van al de werkers in Utrecht en Amersfoort. Vele van de menschen in Utrecht en in de omliggende plaatsen zijn gereed voor het Evangelie en ontvangen de boodschap met een gewilligheid voor onderzoek. De eenheid onder de leden van de Kerk in dit gedeelte van den wijngaard des Heeren is schoon en allen zijn gezamenlijk met den geest van prediking en bekendmaking bezielde. Het is waarlijk en inderdaad een groote zegen van onzen hemelschen Vader om arbeidzaam te zijn in Zijn werk en de liefde gade te slaan, die de heiligen ten toon spreiden. Veel succes wordt inge oogst met openlucht-vergaderingen en elke vertakking wordt aangeraden hunne krachten ook in die richting aan te wenden. Dorpen en plaatsen, waar nog geen zendelingen werkzaam zijn, worden op deze wijze in kennis gesteld met het geopenbaarde woord van God.

26 Juni en 29 Juli werden er openlucht-vergaderingen op den Hoogeravenscheweg te Utrecht gehouden. Sinds dien tijd is er op den 17den Augustus één te Amersfoort gehouden, 18 Augustus te Maarsen en 19 Augustus wederom te Utrecht in de Jan van Arkelstraat. Vele honderden hebben op deze wijze het Evangelie gehoord, die op een andere manier haast niet bereikt kunnen worden. Sprekers en luisteraars werden geheel niet lastig gevallen.

Ouderlingen Willem Kwant, Gerrit van Montfrans en Gerrit J. Kruitbosch, waren de sprekers in de vergadering van 26 Juni en ouderlingen Kwant en Van Montfrans spraken wederom in de vergadering van 29 Juli, waar ook ouderling Hendrik Landwaard sprak. Te Amersfoort spraken ouderlingen Gerrit van Montfrans en Johannes Noorlander en te Maarsen ouderlingen W. Russell Monson en Johannes Noorlander, en in de laatste vergadering te Utrecht ouderlingen Willem Kwant, W. Russell Monson en Johannes Noorlander.

Ouderling W. Russell Monson, gemeente-president van Utrecht, vol van vuur, schrijft onder anderen het volgende over deze openlucht-vergaderingen:

„Vooral de vergadering te Amersfoort was een inspireerend iets. Inspireerend genoeg om een getuigenis aan diegenen te geven, die haar nog niet bezaten. Woensdag ontving ik een kaart van de broeders Heining, mij meldende, dat toestemming was verkregen van het gemeentebestuur en wij onze strooibiljetten konden laten drukken. Strooibiljetten werden gedrukt en van deur tot deur uitgereikt en de broeders Heining plaatsten op eigen kosten groote bekendmakingen in twee couranten. Vol vertrouwen, verwachtingen en hoop vertrokken wij naar Amersfoort met onze regenschermen over ons en onze regenjassen aan, want het had dien dag

niet opgehouden te regenen. Wij dachten over wat Apostel Mc. Kay kortelings zeide: „Doe al wat ge kunt, vergeet niet het gebed, ga juist zoo ver als ge kunt gaan en vertrouwd de rest aan den Heere toe.” Zoo deden wij en Hij vergat ons niet. Wij kwamen te Amersfoort en wendden onze schreden naar de familie Heining, die ons na begroeting inlichtte, dat niet alleen het weder ons tegen, maar dat ook de toestemming ingetrokken was. O, wat een teleurstelling. Juist een halfuur tevoren was een agent van politie aan de deur geweest met de boodschap dat het gemeentebestuur besloten had het niet toe te staan en de toestemming in te trekken. Maar we zaten niet stil, ons werk scheen nog niet geheel gedaan. Zonder een minuut te verliezen, het regende nog steeds, begaven wij ons naar het hoofdbureau van politie, maar kregen geen hulp of aanmoediging. Na het adres van den onder-burgemeester verkregen te hebben, begaven de broeders Noorlander, Van Montfrans en één van de Heining-broeders zich naar het adres en broeders Carstensen en Heining en mijzelve naar de plaats waar de vergadering gehouden zoude worden. Wij haastten ons door den regen naar het veld. Wat een schouwspel. Het was een groot open veld, schoon zand met hier en daar een gras-halmpje en een paar „woonwagens” aan één zijde. Nabij het kerkplein een paar boomen; het stortregende en geen mensch te zien en tien minuten vóór den bepaalden tijd van aanvang.

Denkt onze vreugde in, toen wij nabij het kerkplein kwamen, een man in de verte, met opgestoken paraplu, onze richting zagen uitkomen. De regen begon langzamerhand te verminderen en binnen vijf minuten was het geheel droog. De menschen schenen overal vandaan te komen en tien minuten na den gezetten tijd hadden wij een groote vergadering van menschen.

De andere broeders hadden zich gehaast en kwamen warm en buiten adem aan, maar zij hadden de toestemming verkregen. De reden waarom zij ingetrokken was geweest, was omdat: „Na het voorzichtig overwogen te hebben wij tot de conclusie kwamen, dat gij dingen predikt, die vreemd en tegen het Evangelie van Christus en wetten van verlichting en zedelijkheid zijn en wij besloten dat het onze plicht was tegenover onze stadgenooten u de toestemming te weigeren. God is niet met u, want het regent nog en het is tijd voor uw vergadering!” zoo sprak de onder-burgemeester, een zeer voorkomend man. Broeder Heining antwoordde hem, dat wij gekomen waren om een vergadering te houden en de regen op zoude houden. Een korte verklaring en de toestemming was verkregen.

Een geest van rust en stilte was in ons midden gedurende de vergadering. Met vuur en den Geest van God werd gesproken en de 200 aanwezigen luisterden aandachtig en waren ons zeer gezind. Wij besloten met een dankgebed tot God voor Zijne zegeningen.

Het begon weder te regenen, het water stortte naar beneden. De andere vergaderingen waren even belangrijk!

Ouderlingen John Veth en Walter R. White van Leiden schrijven: 6 Augustus hielden wij een openlucht-vergadering aan het strand van de Noordzee te Katwijk aan Zee. Ouderling Veth sprak over de noodzakelijkheid van den doop, waarna drie personen gedoopt werden, welke Zondag 12 Augustus bevestigd werden. De heiligen gevoelen gelukkig in het E'vangelië en trachten met al hun krachten Gode welbehagelijk te zijn. Maandagavond ontmoetten wij twee ouderlingen van de kerk, waaraan de drie nieuwe leden behoord hadden, maar zij vertoefden niet zeer lang.

Conferentie Aankondiging.

De groote Amsterdamsche conferentie zal Zondag 16 September gehouden worden.

Openbare vergaderingen in de vergaderzaal Lijnbaansgracht 241 des morgens half elf, des namiddags half drie en des avonds half acht.

Zaterdagnamiddag half drie zendelingenvergadering.
Komt allen!!

Overleden.

Te Amsterdam is 7 Juni zuster Engeltje Van Beeren overleden. Zuster Van Beeren was een dochter van Evert Hulze en Maria Addens en werd 10 April 1831 te Amsterdam geboren. Zij werd 17 Augustus 1907 door ouderling M. Dalebout gedoopt en dienselfden dag door denzelfden ouderling bevestigd.

INHOUD.

Het woord van wijsheid	blz. 253		Oorsprong van de „Gereorganiseerde Kerk”	blz. 263
Het gebod der tienden	„ 258		Uit ons eigen Zendingsveld	„ 266
De zuurdeesem werkt	„ 261		Conferentie Aankondiging	„ 268
			Overleden	„ 268

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.